U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Michala Mazance, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Chomutově**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. 9 C 143/2014, o zaplacení 4 209,89 Kč s příslušenstvím: žalobce **Singulis s. r. o.**, IČ 24221431, se sídlem v Praze 6, Podbabská 1112/13, zastoupeného JUDr. Vítem Vohánkou, advokátem se sídlem v Praze 4, Na Zámecké 457/5, a žalovaného **M. T.**

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. 9 C 143/2014, o zaplacení 4 209,89 Kč s příslušenstvím, **je soud.**

II. Usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 2. 11. 2016, čj. 9 C 143/2014-38, **se zrušuje.**

Odůvodnění:

Návrhem doručeným dne 9. 6. 2017 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon o některých kompetenčních sporech"), se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona o některých kompetenčních sporech. Spor vznikl mezi ním a Okresním soudem v Chomutově ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 9 C 143/2014, o zaplacení 4 209,89 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobce uzavřel se žalovaným dne 28. 5. 2012 *Smlouvu o užívání firemního telefonního tarifu SGS Singulis s. r. o.* (dále jen „Smlouva"), na jejímž základě se zavázal poskytovat žalovanému využívání zvoleného telefonního tarifu, s parametry ve smlouvě blíže specifikovanými, a to na dobu 2 let. Smlouva se v podrobnostech výslovně odvolává na *Všeobecné obchodní podmínky Singulis s. r. o. pro využívání firemního telefonu tarifu SGS*" (dále jen „VOP"). Z obsahu VOP se podává, že žalobce umožňuje svým spolupracovníkům

umožnit získat provizi a jiné zvýhodnění u svých partnerů; tímto zvýhodněním se mimo jiné rozumí i *„poskytnutí firemního tarifu na mobilní volání u společnosti T-Mobile za podmínky spolupráce při tvorbě obchodní sítě a získávání nových zákazníků.“* (čl. 1.3.). Podle čl. 3.1.1. VOP se žalobce (za stanovených podmínek) zavazuje spolupracovníkovi *„zajistit (...) mobilní volání u společnosti T-Mobile“*; za tímto účelem mu *„poskytne (...) po dobu trvání této smlouvy do užívání SIM kartu společnosti T-Mobile“*. Podle čl. 4.2 VOP se žalobce dále *„zavazuje odeslat Spolupracovníkovi SIM kartu společnosti T-Mobile pro využití služby volání, a to ve lhůtě 30 pracovních dnů ode dne uhrazení vratné kauce.“* Konečně, z čl. 4.5. VOP se podává, že žalobce *„nenese odpovědnost za nefunkčnost a nedostupnost služeb, která byla způsobena technickým či jiným problémem na straně subdodavatele“*.

Žalovaný dle žalobního tvrzení nezaplatil za služby poskytnuté mu podle Smlouvy; dle přiložených kopií faktur se jednalo o služby volání, SMS, administrativní poplatky a smluvní pokuty v celkové výši 4 209,89 Kč. Žalobce se proto obrátil na soud s návrhem na vydání platebního rozkazu na uvedenou částku, včetně příslušenství. Okresní soud v Chomutově tomuto návrhu vyhověl a dne 13. 5. 2014 platební rozkaz pod čj. 9 C 143/2014-26, vydal; pro jeho nedoručitelnost byl usnesením soudu ze dne 11. 8. 2014, čj. 9 C 143/2014-32 platební rozkaz zrušen. Následně soud usnesením ze dne 2. 11. 2016, čj. 9 C 143/2014-38, řízení zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok I.), rozhodl o nákladech řízení (výrok II.) a o nevrácení soudního poplatku žalobci (výrok III.). Toto usnesení, s odkazem na ustanovení § 169 odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) neobsahuje odůvodnění.

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) s postupem okresního soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. V návrhu odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010-9, a ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 72/2010-10, ve kterých zvláštní senát vyslovil, že k tomu, aby mohl ve sporu rozhodovat navrhovatel, musí být splněna osobní a věcná podmínka stanovená v § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“). Navrhovatel namítl, že v nyní rozhodované věci není splněna osobní podmínka. Podle navrhovatele totiž ze Smlouvy a VOP vyplývá, že k vlastnímu poskytování služeb dochází v síti společnosti T-Mobile Czech Republic, a. s. (dále též „T-Mobile“) a žalobce vystupuje pouze jako prostředník či zprostředkovatel mezi poskytovatelem služeb elektronických komunikací a žalovaným. Žalobce tedy není osobou vykonávající komunikační činnost ve smyslu § 7 zákona o elektronických komunikacích; neprochází též evidencí podnikatelů v elektronických komunikacích. Dle navrhovatele je předmětem sporu nárok vyplývající ze soukromoprávního vztahu mezi žalobcem a žalovaným. K rozhodování ve věci proto není příslušný navrhovatel, ale soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 1 odst. 2 zákona o některých kompetenčních sporech je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřel svou pravomoc Okresní soud v Chomutově i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor,

k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona o některých kompetenčních sporech.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009–12 (rozhodnutí zvláštního senátu jsou dostupná z www.nssoud.cz), vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele je splněn, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů) a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí „*služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.*“ Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích („*účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb*“), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) téhož zákona („*uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*“).

Zvláštní senát se nejprve zabýval tím, zda byl naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tedy zda se jedná o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé.

Z obsahu Smlouvy uzavřené mezi žalobcem a žalovaným a zejména pak z obsahu VOP je zcela evidentní, že se žalobce zavázal žalovanému zajistit poskytování veřejně dostupných telekomunikačních (elektronických) služeb společnosti T-Mobile, s níž je žalobce v samostatném smluvním vztahu. Právní vztah mezi žalobcem a žalovaným je tedy nezávislý na smluvním vztahu žalobce a skutečného poskytovatele komunikačních služeb - operátora. Pro rozhodnutí kompetenčního sporu přitom zvláštní senát posuzoval pouze vztah mezi žalobcem a žalovaným, neboť žalobcem uplatněný nárok má původ v jejich smluvním vztahu. Žalobce jako osoba, která umožňuje účastníkům využít služeb elektronických komunikací, sám služby elektronických komunikací neposkytuje, a není proto osobou vykonávající komunikační činnost. Tou je pouze společnost T-Mobile Czech Republic, a. s. To, že žalobce neposkytuje veřejně dostupné služby elektronických komunikací, vyplývá i z databáze, kterou vede navrhovatel (viz

https://www.ctu.cz/vyhledavaci-databaze/evidence-podnikatelu-v-elektronickych-omunikacich-podle-vseobecneho-opravneni), a z výpisu z elektronické databáze obchodního rejstříku na https://or.justice.cz).

Taktéž žalovaný není účastníkem podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb. Zvláštní senát neshledal existenci právního vztahu mezi žalovaným a společností T-Mobile.

Zvláštní senát proto uzavřel, že ve věci nebyla naplněna osobní podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích.

Dále se zvláštní senát zabýval tím, zda byla ve věci založena rozhodovací pravomoc navrhovatele podle § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že „[ú]*řad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k dluhu.*“ O takovou situaci se v projednávané věci v souvislosti se službami, které poskytuje žalobce, nejedná. Smyslem citovaného ustanovení je zachování pravomoci navrhovatele k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že z výše vyložených důvodů mezi společností T-Mobile a žalovaným právní vztah vůbec nevznikl, nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro použití § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích.

Vzhledem k tomu, že nebyl naplněn osobní předpoklad pro založení pravomoci ČTÚ pro rozhodování sporů mezi žalobcem a žalovaným, ve smyslu ustanovení § 129 odst. 1 věty první i druhé zákona o elektronických komunikacích, existencí věcné podmínky podle § 129 odst. 1 citovaného zákona se zvláštní senát již pro nadbytečnost nezabýval.

Jestliže tedy zvláštní senát dospěl k závěru, že k rozhodnutí sporu v dané věci není zákonem povolán Český telekomunikační úřad, ale je zde založena obecná pravomoc soudů vyplývající z ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř., rozhodl tak, že příslušným vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. 9 C 143/2014, je soud (výrok I.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o řešení některých kompetenčních sporů zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto výrokem II. zrušil usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 2. 11. 2016, čj. 9 C 143/2014-38.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o řešení některých kompetenčních sporů závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Okresní soud v Chomutově bude tedy dále pokračovat v řízení o zaplacení částky 4 209,89 Kč s příslušenstvím.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. prosince 2017

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu
(řádná dovolená)

v zast. JUDr. Michal Mazanec
člen senátu